
KONFEDEROWAĆ SIĘ (1) *vb pf a. impf*

3 sg m *praet* konfederował się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Jednoczyć się, zawierać przymierze; tu o przymierzu zawartym w Starym Testamencie przez Boga z narodem wybranym, a odnowionym i przypieczętowanym w Nowym Testamencie przez śmierć Chrystusa na krzyżu; coniurare, consociari, conspirare, facere a. inire factionem, foederari Cn [z kim]: tedy też wielokroć pismo o nim [Synu Bożym] mowi [...] iako o Pośredniku/ kthory [...] znak przymierza obrzezanie ná się przyiął/ thedy iako ten kthory sie z námi confaederował y iedną cechę tak krztu iako obrzezania známi noši/ w then sposób przy náfzey łtronie zołtawa SarnUzn F4.

Cf **KONFEDEROWANIE**

MM